

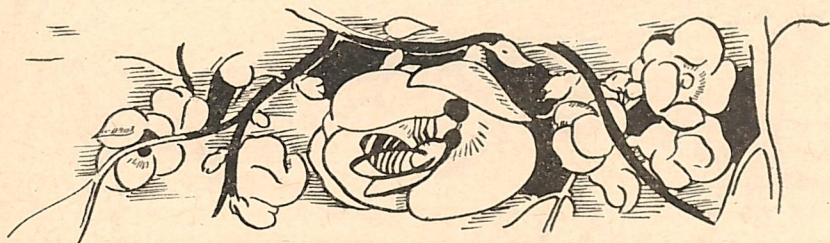
Богданъ Овсѣянинъ

носи слышето въ котлето,
затова когато вкусишъ
соченъ медъ блести и свѣти
по детинскиятъ ти устни.

лети пчела изъ градина,
леко лети по росица,
по росица, по тревина
да събира медовина.

(народна пѣснь)

ПЧЕЛА

Славчо Ангеловъ

Всички заедно ще отидемъ да отпразнуваме свободата на земята си.
— Утре и ти ще дойдешъ съ мене, — рече мжкътъ и. И Гоце.
лице се четъше нѣкакво рѣдко довольство.

Късно вечерята жена му го почака на портата. И по нейното
пѣсень.

Чичо Драго подвирна веселъ и се унесе въ нѣкаква старина
Впергна пакъ кравиницъ си, и колата заскърца изъ нанадолнишето.
теглилъ вече доста бразди. Но днитъ занаяредъ бѣха все неговъ.
Слънцето климваше къмъ залязъ. Болниятъ орачъ бѣше из-

тогава ако ще и да умра.

Рени очи по башиницъ ми ниви. Една бразда само да обърна, пъкъ
— Господи, благодаря ти. Не ме остави да си умра съ отво-

руликана.

Усмехна. Лѣзли двадесетъ и две години не бѣше чувалъ птичо чу-

за тѣхъ шѣше да има храна. Чичо Драганъ чу пѣсенята имъ и се
Две чучулиги се стрѣлнаха надъ него и зачуруликаха. Сета и

— Минало, — рече той и махна съ ржка. Било що било.

синуръ, нѣмаше птѣчка.

Нивитъ бѣха неизнавени. Храсти и тръни ги бѣха обрасли. Нѣмаше
Изправи се средъ това, свали калпакъ си и погледна на около.

пладне той пристигна. Разпергна добитъцъ и ги пустина да пасатъ.
Нивитъ на чичо Драганъ бѣха все горе по, бандра. Къмъ

моря, толкова ше поора, но ше върва.
пжта си. Да покакамъ малко. Та малко ли съмъ чакалъ. Колкото

— Шшть. Не е женска работа това, — отвърна той и продължи
бѣше едно време. Помощникъ ти трѣба.

мата заедно да вървите, — обади се жена му. Не си вече като що
— Шо не почака да си дойде и Гоцето, Драгане, та два-

